

Reisrist Petrist. Kõl ta sesamma iks om, ked-
da ne kolm wanna tähtmatokesse kõnnelewa,
mes sinna, armas koolmeister, ilda aigo mulle
luggeda annit. Ma olle sedda õigede immes
pandnu, kuis se suur Keiser hennele Rootsi
wange seast ütte latti ma prauski kasso-tüttart,
nimmege Katrina, prowwas om wõtnu, ja
kuis temma Hollandi-male lats, laiwanihhe
ammetid opma."

"Tõisi kõi!" koste koolmeister, "sesamma
sure Reisri perrantulleja wallitsewa nüüd liggi
129 aastat ka meie Liwlandi-maad nink omma jed-
da hoitnu ja kaitõnu, ni kui aadler poige kattap
omme siwuga. Ehk kõi ne Wenne Reisri meie us-
ku ei pea, siiski omma nemma eggal ajal ka meie
uõsu rahwa eest suurt hoolt kandnu. Es melen
ei olle, kuis õnnis Keiser Aleksander essi kink
3000 rublid meie Larto-lauloramato trükmiõ-
ses, kuis Krono-rahhaga Wõrro-linan meie
uõsu rahwale wastset kerkut õllesehhiteti! Es se
neide arm ja hõlekandminne es olle, et nüüd meie
waife marahwale rahholikkumb ja parremb
põlw pigite om tulnu, kui wannal ajal olli! Se
om neide suur arm, et meie woime omma usku
piddada, et woime kerkun ja kottun omma
Jõsandat nüüd õrijada. Se om neide arm, et
marahwas nüüd ka üts pri rahwas om, kedda
ennamb keake ei tohhi ellaja wiõi arramõwwa,
et meil om sãdus ja õigus ja melewald minna
ehk tulla, kui muido iks moistust ennege õlies.
Oh andkem sest Jummalale auwo! Pãle sadda
aastat ei olle Jõdda meie ma siõse tulnu, ei olle
sedda risti, sedda surma ja õllekohhut ennamb kuul-

da, einãtta õõnu, mes wannast olli. Magazi, kõhto,
wallitsusse, oppetaja, koolmeistre, kõi om neist
sãetu ja hoijetu; nink kes essi moistap ennege
ellada nink Jummalale Sõnna oppip, nink selle
perra teep, se ei sa mitte hukka. Õnnistago
Jõsand sis õllembid ja allambid, nink juhha-
tago kike jalgu rahho te pãle!"

Kui koolmeister kalli sõnnuga nida olli lõp-
petanu: sis olli ka noorte ja wannu suust kõi-
tarren se üts sõnna ennege kuulda: "Aww õlgo
„Jummalale, tenno wannambile!" Ent es
jãtta keake koolmeistrit tennamata se oppusse
eest. Nemma lauliwa weel ütte kittusse laulo,
jãttiwa sis armsaste üts tõist Jummalaga, nink
rühksiwa kõddo pole.

Armas luggeja! Kolmas kõrd tullep nüüd kalender
sinno omma jutto ja oppussega terwitama wastse aasta
hõmmungus. Timma hawal om temma sulle selletanu
neist wannal ajal sündinu asjust meie maal. Oh
tenna ka sinna sis se rahwaga sãal Jani kõi-tarren
omma Jõsandat, et ne pãiwa ja ajastaja omma mõda-
lõnnu, kun meie ma-rahwas olli ni kui karri, kel
õiget karjust es olle, kes wajõsiwa õttest hãddast tõise
sisse, seni kui Jõsand meie maad omma Põhha Sõn-
na kõwwa pae pãle saisma pand, nink meie õlmikko
ello rahho põlwe wãggewa wallitsejide kãe alla sãad.
Tunne sis essi nüüd, mes sinno rahhule tarwis lãt,
et sinna õllos õusaste siin õmmal maal nink lahkus
surma tunnil rõõmsaste sinna, se iggawetse kõddo pole
minnema! —